

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maslov Sergiu și Maslov Ala,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Dicusar Mihail împotriva lui Maslov Sergiu și Alei Maslov cu privire la rezoluțiunea contractului de înstrăinare a bunului imobil cu condiția de întreținere pe viață și restituirea bunului imobil în proprietate,

împotriva deciziei din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Maslov Sergiu și Maslov Ala și menținută hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 03 ianuarie 2019, Mihail Dicusar a formulat o cerere de chemare în judecată către Sergiu Maslov și Ala Maslov prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de înstrăinare a bunului imobil cu condiția întreținerii pe viață nr.15881, încheiat la 24 octombrie 2018.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 24 octombrie 2018 reclamantul a încheiat contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii cu pârâtul Maslov Sergiu. Apartamentul înstrăinat îi aparținea cu drept de proprietate reclamantului. Astfel, a încheiat contractul deoarece este o persoană de vârstă înaintată cu pensie mică și probleme de sănătate, nu are soție și copii, toți sunt decedați și nimeni nu-i poartă de grijă. Pârâtul este cunoscut de mulți ani și el foarte repede a reacționat la propunerea lui de a îngriji de el în schimbul apartamentului.

Conform contractului pârâtul Maslov Sergiu era obligat să-i acorde întreținere

pe parcursul vieții, să-l asigure cu hrană, îmbrăcăminte, în caz de boală să-l viziteze unde nu ar fi aflat, procurându-i medicamente din contul său.

În pofida obligațiilor contractuale, pârâtul nu le-a îndeplinit: mâncare de la el a văzut de șase ori în total, medicamente i-au fost procurate pentru o lună, iar fiind internat în spital nu a fost vizitat niciodată. De o lună el nu a avut careva întreținere de la pârât, nici atunci când a avut necesitate strictă de susținere, fiind în stare gravă la spital. Astfel reclamantul a înțeles că pârâtul nu este persoana, care își va onora obligațiunile. Reclamantul s-a adresat la notar și el i-a explicat că rezilierea contractului notarial poate avea loc doar la prezentarea ambelor părți. A discutat cu pârâtul, însă el nu s-a prezentat la notar, la fel a fost preavizat și de către avocat.

La 12 aprilie 2019, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor sale în care au suplimentar a invocat că, fiind în perioada de iarnă toate facturile pentru serviciile comunale au fost achitate personal de către Dicusar Mihail, fapt care a dus la cheltuieli suplimentare.

În fața instanței Dicusar Mihail a solicitat rezoluțiunea contractului de înstrăinare a bunului imobil cu condiția întreținere pe viață nr.15881, încheiat la 24 octombrie 2018, restituirea bunului imobil în proprietatea lui și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți (sediul central) acțiunea înaintată de către Dicusar Mihail a fost admisă integral.

Prin decizia din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Maslov Sergiu și Maslov Ala și menținută hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Bălți (sediul central).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, deși în urma semnării contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, bunul imobil a trecut în proprietatea soților Maslov, ultimii nu și-au asumat obligația de întreținere a bunului și nu au perfectat contractele de prestări servicii pe numele său, lăsând pe seama intimatului Mihail Dicusar achitarea serviciilor comunale. Or, în acest sens la materialele cauzei au fost anexate copiile chitanțelor serviciilor comunale care confirmă faptul că, serviciile comunale sunt achitate în continuare de către beneficiarul întreținerii - Mihail Dicusar, obligație care urma a fi executată de către dobânditorul Maslov Sergiu.

Instanțele au concluzionat că, sarcina probațiunii în executarea obligațiilor contractuale le aparține pârâților, astfel aceștia nu au probat faptul îndeplinirii obligației de întreținere. Mai mult, Maslov Sergiu și Maslov Ala în fața instanțelor de judecată au negat faptul că l-au asigurat pe Dicusar Mihail cu îmbrăcăminte, iar în timpul aflării reclamantului în spital aceștia nu l-au vizitat și nu l-au asigurat cu medicamente.

La 26 decembrie 2019 (prin oficiul poștal), Maslov Sergiu și Maslov Ala au declarat împotriva deciziei din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care

acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului au indicat că instanța de apel a săvârșit încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, a apreciat probele în mod arbitrar și erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 28 februarie 2020, Dicusar Mihail a depus o referință la recursul declarat de către Maslov Sergiu și Maslov Ala, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Maslov Sergiu și Maslov Ala inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Maslov Sergiu și Maslov Ala nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurențelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Maslov Sergiu și Maslov Ala.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Maslov Sergiu și Maslov Ala.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru